Nedělník při 6. neděli v mezidobí 14. 2. 2021

Farnost Povýšení svatého Kříže Prostějov

- Pán Bůh zaplať za všechno, co pro farnost děláte, za Vaše modlitby, služby ve farnosti a dary pro farnost.
- Dary na účet: 7700,- Kč, Sbírky 7.2.: zatím nespočítáno. Velké Pán Bůh zaplať.
- Do nedělní sbírky 14. 2. můžete přispět v kostele při sbírce nebo do kasičky u vstupu. Také zasláním na účet farnosti 1500345309/0800 – je možná i platba kartou pomocí platební brány https://sbirka.prostejovfarnost.cz
- Prosím, pamatujte na farnost svými finančními příspěvky a dary.
- O potvrzení o daru si můžete požádat zde: http://bit.ly/PotvrzeniDaruPsk
- Milí farníci, máte možnost dostávat aktuální informace o bohoslužbách a jiné důležité informace z farnosti pomocí SMS a e-mailu. Formulář s kontaktními údaji a nezbytným souhlasem se zpracováním osobních údajů vhoďte do připravené schránky v kostele PsK nebo do schránky v předsíni na faře.
- Jaká opatření budou platit od pondělí 15. 2. zatím nevíme, proto se budeme řídit tím, co platilo v posledních týdnech a uvidíme, jak se to bude vyvíjet.
- Pro život naší farnosti platí na základě vládních nařízení a pokynů, které jsme obdrželi z arcibiskupství tato pravidla:
- Bohoslužby se může zúčastnit takový počet osob, který odpovídá 10 % míst k sezení v kostele. U Povýšení je to 40 osob. Dalších 10 může sledovat mši svatou v kapli Nejsvětější Trojice a bude jim tam podáno svaté přijímání. Ti, kdo nejsou členy stejné domácnosti, dodržují v lavici dvoumetrové rozestupy, pozdravení pokoje se nekoná podáním ruky a při bohoslužbě se hromadně nezpívá – je dovolený zpěv sboru, pokud je oddělený od ostatních účastníků.
- Ostatní aktivity uvnitř budov se mohou konat v počtu 2 osob.

BOHOSLUŽBY

- Jsou slaveny mše svaté u Povýšení sv. Kříže, které jsou přenášeny na YouTube kanálu farnosti youtube.com/prostejovfarnost a mše sv. ve středu v 17:00 u CaM.
- Nedělní mše u CaM a v Krasicích jsou z důvodů malé kapacity kostelů nahrazeny mší svatou v kostele PsK.
- Aby byla možná účast na nedělní mši svaté pro co největší počet farníků, je také sobotní večerní mše svatá v 18:00 a nedělní večerní mše svatá v 18:00 u Povýšení. Pokud přijde někdo navíc na mši svatou, bude moci být dalších 10 lidí v kapli Nejsvětější Trojice a sledovat mši svatou tam – svaté přijímání jim bude také podáno v kapli.
- NEBOJTE SE ZKUSIT PŘIHLÁSIT A NA NIC NEČEKEJTE, VŽDY ZBÝVAJÍ VOLNÁ MÍSTA, MÁME 200 MÍST KE ZCELA LEGÁLNÍ ÚČASTI NA NEDĚLNÍ MŠI SVATÉ – 5 MŠÍ SVATÝCH.
- V novém týdnu je třeba se přihlásit na tyto mše svaté:
- sobota 20.2. v 18:00
- neděle 21.2. v 7:30
- neděle 21.2. v 9:00
- neděle 21.2. v 10:30
- neděle 21.2. v 18:00
- Na ostatní mše svaté (viz pořad bohoslužeb) není nutno se přihlašovat – obvyklá účast nepřesahuje povolený počet.
- Přihlašujeme se pomocí telefonního automatu na čísle 588507605. Na bohoslužbě může být 40 osob. Dvě místa jsou vždy rezervována pro toho, na jehož úmysl je mše svatá sloužena. Na číslo je nutné zavolat, není možné poslat SMS. Na začátku hovoru je možné si vybrat mši svatou. Nejprve automat nabízí nejbližší volnou mši, po zadání jedničky na klávesnici Vám nabídne další volné mše svaté, které si opět vybíráte zadáním čísla na klávesnici. Potom Vám automat nabídne možnost zadat počet lidí, které chcete přihlásit.
- Celé přihlášení trvá asi dvě a půl minuty a končí přáním požehnaného dne. Buďte trpěliví a čekejte vždy na další krok. Důležité je nahlášení jména. K tomu Vás automat vyzve. Pokud po přihlášení na číslo

zavoláte znovu, dozvíte se, na jakou mši jste nahlášení a můžete rezervaci také zrušit a samozřejmě udělat další rezervaci. Je to telefonní automat, který běží na počítači, takže si s ním nepopovídáte, ale když uděláte, co vám řekne, pak se úspěšně přihlásíte k účasti na mši svatou.

- Pokud to někdo opravdu nezvládne, tak ať pošle SMS na číslo 734684784 s textem: Mám zájem o účast na mši svaté např. v úterý 5. 1. v 18.00 – počet účastníků např. 1. A uvede své jméno a příjmení. Zda je účast možná, bude potvrzeno.
- Pokud by i toto bylo příliš náročné, tak zavolejte na číslo 734684784.

SVÁTOST SMÍŘENÍ

- V neděle a zasvěcené svátky s nedělním pořadem bohoslužeb – před ranní mší svatou, před ostatními nedělními a svátečními bohoslužbami podle časových možností – sledujte informační displej v kostele.
- Všední dny a sobota – půl hodiny před ranní mší svatou, hodinu před večerní mší svatou.
- Je možné se na udělení svátosti smíření domluvit individuálně.

OTEVŘENÝ KOSTEL

- Kostel Povýšení svatého Kříže je otevřený na bohoslužby a každý den od 9-17.
- Zapojte se, prosím, do služby hlídání kostela! Je to moc potřebná a důležitá služba a je snadná.
- Podávání sv. přijímání a příležitost ke svátosti smíření od 16:30 do 17:30 je nahrazeno hodinovou příležitostí ke svátosti smíření před večerní mší svatou.
- Úřední hodiny podle potřeby – využijte telefon a email. Je dobré se dopředu domluvit, že přijdete.
- Zapisování úmyslů na mše svaté – po mši svaté v sakristii nebo telefonicky nebo emailem.
- V tomto týdnu jsou volné úmysly: středa 17. 2. v 8:00, čtvrtek 18. 2. v 17:30, pátek 19. 2. v 8:00 a v 18:00, sobota 20. 2. v 8:00 a v 18:00 neděle 21. 2. v 18:00.
- Večerní modlitba bude dnes 14. 2. v 19:00 v kostele Povýšení svatého Kříže. Jste srdečně zváni k účasti v kostele. Modlitba je také přenášená.
- Výuka náboženství bude opět probíhat distančně. Pro první až třetí ročník jsou připravovány hodiny formou pracovního listu, který je i na farních stránkách. Kontakt s dětmi probíhá prostřednictvím emailové adresy uvedené na přihlášce.
- Na Popeleční středu 17. 2. bude také večerní mše svatá v kostel PsK v 18:00.
- Popelec se bude udělovat na Popeleční středu a na 1. neděli postní při všech bohoslužbách.
- Ve čtvrtek 18. 2. v 17:30 bude mše svatá s katechezí pro děti. Úkol na tento čtvrtek je nakreslit nebo vyfotit, jak se tváří ten, kdo chce a ten, kdo musí něco udělat.
- V pátek 19.2. bude v 17:20 v kostele PsK křížová cesta. Jste srdečně zváni k účasti v kostele. Modlitba je také přenášená.
- V sobotu 20. 2. bude v 19:00 v kostele PsK modlitba růžence, ke které jsme vyzýváni, abychom se ji modlili na úmysl za ukončení pandemie

– je možné, aby ji vedlo společenství nebo rodina – přihlaste se! Jste srdečně zváni k účasti v kostele. Modlitba je také přenášená.

- V neděli 21.2. se koná sbírka svatopetrský haléř.
- V neděli 21.2. bude v 15:00 v kostele PsK křížová cesta. Jste srdečně zváni k účasti v kostele. Modlitba je také přenášená.
- V neděli 21. 2. v 19:00 večerní modlitba v kostele PsK. Jste srdečně zváni k účasti v kostele. Modlitba je také přenášená.

Farnost svatých Petra a Pavla Prostějov

- V pondělí 15. 2. bude v kostele sv. Petra a Pavla modlitba celého růžence od 16:45 hodin.
- V neděli 21.2. se koná sbírka svatopetrský haléř.

PRO DĚTI

- Nedělní kázání pro děti najdete na YouTube kanále Vlčí doupě
- TV Noe vysílá katechetický pořad pro děti, nazvaný OVEČKY v karanténě – každý čtvrtek v 18:30.

NEMOCNICE PROSTĚJOV

- Bohoslužby do odvolání ZRUŠENY!
- Návštěvy nemocniční kaplanky u běžných pacientů jsou dovoleny, u nemocných s onemocněním Covid-19 je po domluvě možná návštěva kněze, u umírajícího pacienta samozřejmě vždy.

CENTRUM PRO RODINU PROSTĚJOV z.s.

Centrum pro rodinu Prostějov v rámci celostátní iniciativy Rodinného svazu ČR MOJE UŠI PRO TEBE
nabízí Online i telefonické Psychologické poradenství v aktuálních obtížných situacích pro děti i dospělé
Poradce: Mgr. František Zakopal
Kdy: úterý a čtvrtek od 9:00-12:00
Kontakt: 733161615, zakopal.fseznam.cz
V případě vašeho zájmu o některou z nabídek, se můžete přihlásit u Bc. Blanky Neckařové nebo emailem na adresu: cprprostejovado.cz.
Programy jsou podpořeny z dotačního programu Rodina MPSV ČR, Olomouckým krajem a městem Prostějov.

INSPIRACE PRO DOBU POSTNÍ

- Inspiraci pro dobu postní najdete na postnikapky.cz

V minulé týdnu jsme slavili Světový den nemocných, naši otcové biskupové nám k němu posílají SLOVO BISKUPŮ K 29. SVĚTOVÉMU DNI NEMOCNÝCH

Vážení a milí nemocní přátelé, bratři a sestry,
obracíme se na Vás touto cestou u příležitosti 29. světového dne nemocných, který si každý rok připomínáme v den památky Panny Marie Lurdské, kdy Vás obvykle každý rok navštěvujeme v nemocnicích a jiných zařízeních, kde pobýváte z důvodu nemoci nebo věku. Snažíme se při těchto návštěvách slavit Kristovu Nejsvětější oběť a také se setkat s těmi, kteří o Vás pečují a poděkovat jim. Letos to kvůli epidemiologickým opatřením není bohužel možné. Chceme Vás ale ujistit, že jsme na Vás nezapomněli, že máte v našem srdci své místo a pamatujeme na Vás u oltáře a při modlitbě.
Myslíme letos zvláště na ty, kdo se o Vás v nemocnicích, charitních a hospicových a všech ostatních sociálních a pečovatelských zařízeních starají. Jejich služba je více než jindy vyčerpávající a stresová. Srdečně jim děkujeme a i na ně pamatujeme ve svých modlitbách. Děkujeme také všem, kdo o nemocné pečují doma nebo v různých společenstvích.
Bude to už rok, co i do naší země vstoupila předtím neznámá nemoc Covid-19. Kromě ohrožení zdraví a života obrovského množství lidí přinesla také bohužel izolaci mnoha z Vás od lidí, kteří jsou pro vás důležití a se kterými máte vztah. Samota těžce doléhá na mnohé a je jistě dobré hledat a využívat všechny způsoby, jak vzájemně komunikovat. Věříme ale, že velikou posilou a světlem v této situaci je naše víra. Díky ní nejsme nikdy sami a prožívaný pocit osamocenosti – bez bližních nebo nám drahých – může být znamením volání po Boží blízkosti.
Panna Maria se v Lurdech zjevovala sv. Bernardetě s růžencem v rukách. Tuto vynikající modlitbu Vám i dnes vřele doporučujeme, protože v ní nás Panna Maria učí naslouchat Kristu. I Vy se můžete ve svém utrpení a osamocenosti Bohu odevzdávat v modlitbě růžence a v této modlitbě nacházet vnitřní posilu, světlo a víru. A prosíme, pamatujte i na nás, abychom byli dobrými pastýři všech nám svěřených.

V letošním roce si připomínáme 1100 let od mučednické smrti sv. Ludmily, velké světice našeho národa, uctívané i v mnoha jiných zemích. Ona poté, co spolu se svým manželem přijala křesťanskou víru, pamatovala na nemocné, chudé a potřebné a s láskou se o ně starala, takže byla dokonce nazývána jejich matkou. A v tomto duchu také vychovávala svého vnuka Václava. Oba jsou našimi velkými přímluvci u Boha! Oba jistě prosí i za naši víru!

Na závěr se obracíme také k Vám všem, bratři a sestry v Kristu, abychom Vás povzbudili nejen k modlitbě za nemocné a trpící ale také ke konkrétním skutkům pozornosti a lásky tam, kde je můžeme prokázat. Papež František nás v letošním Poselství ke Světovému dni nemocných výslovně varuje před redukcí víry na sterilní slovní cvičení a možnou ztrátou vztahu mezi vírou a konkrétním životem, pokud se nenecháme vtáhnout do potřeb druhých.

Vážení a milí nemocní! Vám i těm, kteří se o Vás s láskou starají, a všem lidi dobré vůle v naší zemi vyprošujeme Boží požehnání.

Vaši čeští a moravští biskupové

Přečtěme si a přijměme POSELSTVÍ SVATÉHO OTCE FRANTIŠKA K POSTNÍ DOBĚ 2021

Milé sestry a milí bratři,
když Ježíš svým učedníkům vysvětluje, že svým utrpením, smrtí a zmrtvýchvstáním plní Boží vůli, zároveň jim odhaluje hluboký význam svého poslání a zve je, aby se k němu připojili pro spásu světa.
Když se ubíráme postní cestou k velikonočním svátkům, připomínáme si toho, který se „ponížil a byl poslušný až k smrti, a to k smrti na kříži“ (Flp 2,8). V této době obrácení obnovujeme svou víru, čerpáme z „živé vody“ naděje a otevřeným srdcem přijímáme Boží lásku, která nás přetváří v sestry a bratry v Kristu. O velikonoční noci obnovíme své křestní závazky, a tak se skrze Ducha Svatého znovu zrodíme jako nové ženy a noví muži. Cesta postní dobou, stejně jako cesta křesťanským životem, prochází světlem zmrtvýchvstání, které prozařuje city, postoje a rozhodnutí každého, kdo chce jít za Kristem.
Podmínkou a důkazem našeho obrácení je půst, modlitba a almužna, jak je hlásá Ježíš (srov. Mt 6,1–18). Cesta chudoby a odříkání (půst), pomoc a láskyplný přístup ke zraněnému (almužna) a synovský rozhovor s Otcem (modlitba) nám umožní vyjádřit upřímnou víru, živou naději a činorodou křesťanskou lásku.

1. Víra nás zve, abychom přijímali pravdu a stali se jejími svědky před Bohem a přede všemi našimi bratry a sestrami

Přijmout a žít pravdu zjevenou v Kristu znamená v této postní době nechat se především proniknout Božím slovem, které církev předává z generace na generaci. Tato pravda není intelektuálním konstruktem, vyhrazeným několika vybraným, nadřazeným a důstojným. Je poselstvím, kterého se nám dostalo a kterému můžeme porozumět inteligencí svého srdce, pokud bude otevřené pro nezměrného Boha, který nás miloval dříve, než jsme si to sami uvědomili. Touto pravdou je sám Kristus. Zcela na sebe vzal naše lidství, a tím se stal cestou – náročnou, ale otevřenou všem – která vede k plnosti života.
Ti, kdo prožijí půst v odříkání a v prostotě svého srdce, objeví Boží dar a pochopí, že jsme stvořeni k Božímu obrazu a podobě a v něm dojdeme plnosti. Ten, kdo přijme chudobu a postí se, stává se chudým s chudými a „shromažďuje“ bohatství lásky přijímané a sdílené. Takto chápaný a

žitý půst nám pomáhá milovat Boha a bližního. Jak učí sv. Tomáš Akvinský, láska je jako „hnutí zaměřující se pozorností na druhého tak, že se milující, považuje za spojeného s ním v jedno'" (encyklika Fratelli tutti, č. 93).
Postní doba je dobou víry neboli dobou, kdy přijmeme Boha do svého života a dovolíme mu, aby si u nás „učinil příbytek" (srov. Jan 14,23). Postit se znamená osvobodit svůj život ode všeho, co ho okupuje, od přemíry informací – pravdivých či nepravdivých –, spotřebních produktů, abychom otevřeli brány svého srdce tomu, který k nám přichází zcela chudý, ale „plný milosti a pravdy" (Jan 1,14); Syn Boha Spasitele.
1. Naděje jako „živá voda", díky které můžeme pokračovat na své cestě

Samaritánka, kterou u studny Ježíš prosí, aby mu dala napít, nechápe, když jí říká, že by jí mohl nabídnout „živou vodu" (Jan 4,10). Zpočátku si samozřejmě myslí, že jdeo skutečnou vodu. Ježíš má ale na mysli Ducha Svatého, toho, kterého nám dá v plnosti ve velikonočním tajemství, aby v nás rozlil naději, která nezklame. Když Ježíš oznamoval své utrpení a svou smrt, zároveň zvěstoval naději: „třetího dne bude vzkříšen" (Mt 20,19). Ježíš hovoří o budoucnosti, která se před námi otevírá díky Božímu milosrdenství. Doufat s ním a díky němu znamená věřit, že dějiny nekončí s našimi chybami, násilím, nespravedlností a hříchem, které přibíjí na kříž Lásku. Znamená to čerpat z jeho otevřeného srdce Otcovo odpuštění.
Žijeme v době plné obav, pociťujeme nejistotu a vlastní křehkost. Slova o naději proto mohou provokovat. Ale postní doba je tu, abychom měli naději, abychom znovu obrátili svůj zrak k trpělivosti Boha, který neustále pečuje o své stvoření, zatímco my s ním mnohdy nakládáme špatně (srov. encyklika Laudato si´, č. 32–33, 43–44). Svatý Pavel nás důrazně vybízí k naději v usmíření: „Smiřte se s Bohem!" (2 Kor 5,20). Když je nám odpuštěno ve svátosti smíření, která je jádrem našeho obrácení, sami se stáváme šiřiteli odpuštění: když se dostane odpuštění nám, můžeme ho zprostředkovat v ohleduplném rozhovoru, můžeme potěšit toho, koho zasáhla bolest. Díky Božímu odpuštění můžeme svými slovy a skutky prožívat Velikonoce v duchu bratrství.

Postní doba nás vybízí, abychom říkali „druhým slova, která povzbuzují, posilují, utěšují, podněcují, a ne slova, která ponižují, zarmucují, popuzují, opovrhují druhým“ (Fratelli tutti, č. 223). K tomu, abychom předali naději, mnohdy stačí „laskavý člověk, který je ochoten odložit své obavy a starosti stranou a projevit zájem, obdarovat úsměvem, říct povzbudivé slovo, naslouchat uprostřed všeobecné lhostejnosti“ (tamtéž, č. 224).

V usebrání a v tiché modlitbě obdržíme naději v podobě inspirace a vnitřního světla, které vnese jas do úkolů a rozhodnutí našeho poslání. Proto je nezbytné usebrat se v modlitbě (srov. Mt 6,6) a ve skrytosti se setkat s laskavým Otcem.

Prožívat postní dobu v naději znamená si uvědomit, že v Ježíši Kristu jsme svědky nové doby, ve které Bůh „tvoří vše nové“ (srov. Zj 21,1–6). Přijmeme tak naději od Krista, který dal svůj život na kříži a kterého Bůh třetího dne vzkřísil, a jsme připraveni „obhájit se před každým, kdo se nás ptá po důvodech naší naděje“ (1 Petr 3,15).

1. Láska, která kráčí plná soucitu a bdělosti v Kristových stopách, je nevyšším vyjádřením naší víry a naší naděje

Křesťanská láska se raduje, když vidí druhého růst. Proto trpí, když druhý zažívá bolest, když je osamocený, nemocný, bez domova, přezíraný, v nouzi… Křesťanská láska nás pobízí, abychom vycházeli ze sebe, sdíleli se a vytvářeli společenství.

„‚Sociální láska‘ umožňuje dělat pokroky směrem k civilizaci lásky, k níž se může každý z nás cítit být povolán. Láska se svým tíhnutím k univerzálnosti je schopná budovat nový svět, protože není nějakým prázdným citem, ale nejlepším prostředkem k objevování účinných cest pro rozvoj všech“ (Fratelli tutti, č. 183).

Křesťanská láska je darem, který našemu životu dává smysl. Díky ní považujeme ostatní, kteří jsou v nesnázích, za členy naší rodiny, za přátele, bratry. Ani drobnost, o kterou se láskyplně rozdělíme, nezapadne, ale promění se ve zdroj života a štěstí. Tak tomu bylo v případě vdovy ze Sarepty, která se rozdělila o svou mouku a olej, upekla chléb a podala ho proroku Eliášovi (srov. 1 Král 17,7–16). Stejně tomu bylo s chleby, které Ježíš požehnal, rozlámal je, dal svým učedníkům a

nasytil velký zástup (srov. Mk 6,30–44). Stejně tomu bude s naší almužnou, ať už je menší nebo větší, ale nabízená prostě a s radostí. Prožívat postní dobu s křesťanskou láskou znamená postarat se o toho, kdo prochází utrpením, je opuštěný, zachvácen strachem z pandemie covid-19. Uprostřed velkých nejistot ohledně budoucnosti si připomeňme slova, kterými se Bůh obrací ke svému služebníku: „Neboj se, vždyť jsem tě vykoupil“ (Iz 43,1), a spolu s laskavostí nabídněme i slovo povzbuzení, aby bližní mohl zakusit, že ho Bůh miluje jako svého syna.

„Jedině pohled proměněný láskou může způsobit, že uznáváme důstojnost druhých, a v důsledku toho si vážíme chudých a přijímáme je v jejich důstojnosti, vážíme si jejich identity a kultury, a tím je doopravdy integrujeme do společnosti“ (Frattelli tutti, č. 187).

Milí bratři, milé sestry, v každé životní etapě je třeba věřit, doufat, milovat. Kéž nám toto pozvání prožít postní dobu jako cestu obrácení, modlitby a sdílení našich dober pomůže obnovit osobní a společnou víru, kterou nám dává živý Kristus, naději, již vzbuzuje Duch Svatý, a lásku, jejímž nevyčerpatelným pramenem je Otcovo milosrdné srdce. Panna Maria, Matka Spasitele, která věrně setrvává u paty kříže i v srdci církve, ať nám pomůže svou starostlivou přítomností a požehnání Zmrtvýchvstalého ať nás provází na cestě k velikonočnímu světlu.

Dáno v Římě u sv. Jana Lateránského dne 11. listopadu 2020, v den památky sv. Martina z Tours

FRANTIŠEK

V době postní si v Nedělníku postupně přečteme Apoštolský list Svatého otce Františka PATRIS CORDE u příležitosti 150. výročí prohlášení sv. Josefa patronem univerzální církve 8. prosince 2020 Otcovským srdcem: tak miloval Josef Ježíše, který je ve všech čtyřech evangeliích nazýván „synem Josefovým“.
Dva evangelisté, Matouš a Lukáš, kteří ho zmiňují, o něm nemluví mnoho, ale přece jen dostatečně, aby bylo možné pochopit, jakým byl otcem a jaké poslání mu Prozřetelnost svěřila.
Víme, že byl obyčejným tesařem (Mk 13,55) zasnoubeným s Pannou Marií (srov. Mt 1,18; Lk 1,27); byl to „muž spravedlivý“ (srov. Mt 1,19), který byl stále připraven plnit Boží vůli, vyjádřenou v Božím zákoně (srov. Lk 2,22.27.39) a ve čtyřech snech (Mt 1,20; 2,13.19.22). Po dlouhé a úmorné cestě z Nazareta do Betléma spatřil narození Mesiáše ve stáji, protože jinde „pro ně nebylo místo“ (Lk 2,7). Byl svědkem toho, jak se Mesiáši klaněli pastýři (srov. Lk 2,8–20) a mudrci (srov. Mt 2,1–12), z nichž jedni zastupovali izraelský lid a druzí pohanské národy.
Měl odvahu vzít na sebe zákonné otcovství Ježíše, jemuž dal jméno zjevené andělem: „dáš mu jméno Ježíš; on totiž spasí svůj lid od hříchů“ (Mt 1,21). Jak známo, dát někomu nebo něčemu jméno znamenalo ve starověku získat sounáležitost, podobně jako Adam v knize Genesis (srov. Gn 2,19–20).
Čtyřicet dní po Ježíšově narození obětoval Josef spolu s Marií v chrámě dítě Pánu, kde s údivem vyslechl Simeonovo proroctví o Ježíšovi a Marii (srov. Lk 2,22– 35). Aby ochránil Ježíše před Herodem, přebýval jako cizinec v Egyptě (srov. Mt 2,13– 18). Po návratu do vlasti se ukryl v malé a neznámé obci Nazaret v Galileji – odkud, jak se říkalo, „nepovstane žádný prorok“ a „nemůže vzejít nic dobrého“ (srov. Jan 7,52; 1,46), daleko od svého rodného města Betléma i od Jeruzaléma, kde stál chrám. Když se během poutě do Jeruzaléma dvanáctiletý Ježíš ztratil, Josef spolu s Marií ho s úzkostí hledali a nalezli právě v chrámu, kde rozmlouval s učiteli Zákona (srov. Lk 2,41–50).
Po Marii, Boží Matce, nemá v papežském magisteriu žádný světec tolik prostoru jako Josef, její snoubenec. Moji předchůdci pronikli hlouběji do poselství, které v těch několika větách evangelium přináší, aby více zdůraznili jeho ústřední roli v dějinách spásy. Blahoslavený Pius IX. ho

prohlásil za „Ochránce katolické církve“, ctihodný Pius XII. ho představil jako „Patrona dělníků“ a svatý Jan Pavel II. jako „Ochránce Vykupitele“. Lidé se mu svěřují jako „patronu šťastné smrti“.
U příležitosti 150. výročí jeho vyhlášení za Ochránce katolické církve bl. Piem IX. (8. prosince 1870) bych se proto rád podělil o několik úvah nad touto výjimečnou postavou, tak blízkou životu každého z nás, aby – jak říká Ježíš – „ústa mluvila to, čeho je srdce plné“ (srov. Mt 12,34). Tato touha vzrostla v uplynulých měsících pandemie, kdy můžeme uprostřed krize zakoušet, že „naše životy utvářejí a nesou obyčejní – většinou opomíjení – lidé, kteří se neobjevují na titulních stranách novin a časopisů ani na velkých jevištích nejnovějších show, nepochybně však dnes píší rozhodující události našich dějin: lékaři, ošetřovatelé a ošetřovatelky, zaměstnanci obchodních domů, uklízečky, pečovatelky, dopravci, pořádkové služby, dobrovolníci, kněží, řeholnice a mnoho a mnoho dalších, kteří pochopili, že se nikdo nezachrání sám. [...] Kolik lidí denně prokazuje trpělivost a dodává naději, snaží se nešířit paniku, nýbrž sdílenou odpovědnost. Mnozí otcové, matky, prarodiče a učitelé nepatrnými všedními gesty ukazují našim dětem, jak se postavit krizi a překonávat ji přizpůsobením návyků, pozvednutím zraku a zintenzivněním modlitby. Kolik lidí se modlí, obětuje a přimlouvá za dobro všech!“ Ve svatém Josefovi, nenápadném muži, který diskrétně a skrytě žije každodenní život, mohou všichni nalézt přímluvce, pomocníka a průvodce těžkými časy. Svatý Josef nám připomíná, že všichni ti, kdo nejsou vidět nebo jsou ve „druhé linii“, mají nezastupitelnou roli v dějinách spásy. Jim všem patří uznání a vděčnost.

Vydává Římskokatolická farnost Povýšení svatého Kříže Prostějov
IČ 44159994, Filipcovo nám. 20/4, 79601 Prostějov, web: povyseni.dpv.cz
Farář P. Jerzy Walczak, mob.: +420 734 684 784, e-mail: faprostejov-psk@ado.cz